

ძალაშია 2002 წლის 20 ოქტომბრიდან

კონვენცია

საქართველოსა და საბერძნეთის რესპუბლიკას შორის
შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის
თავიდან აცილების შესახებ

საქართველოს აღმასრულებელი ხელისუფლება

და

საბერძნეთის რესპუბლიკის მთავრობა

სურთ რა დადონ კონვენცია შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების შესახებ:

შეთანხმდნენ შემდეგზე:

თავი I

კონვენციის გამოყენების სფერო

მუხლი 1

პირები, რომელთა მიმართ გამოიყენება კონვენცია

ეს კონვენცია გამოიყენება იმ პირთა მიმართ, რომლებიც წარმოადგენენ ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს.

მუხლი 2

გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია

1. ეს კონვენცია გამოიყენება შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადების მიმართ, რომლებიც გადაიხდებიან ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, ან მისი პოლიტიკური ქვედანაყოფის, ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოების მიერ მიუხედავად მათი გადახდებიდან წესისა.

2. შემოსავლებსა და კაპიტალზე გადასახადებზე ითვლება ყველა ის გადასახადი, რომელიც გადაიხდებიან შემოსავლების მთლიანი თანხიდან, კაპიტალის მთლიანი თანხიდან ან მათი ცალკეული ელემენტებიდან, უძრავი ან მოძრავი ქონების გასხვისებით მიღებულ შემოსავლებზე გადასახადების, აგრეთვე კაპიტალის ღირებულების ნამაგიდან მიღებულ შემოსავლებზე გადახდებიდან გადასახადების ჩათვლით.

3. არსებული გადასახადები, რომლებზეც ვრცელდება ეს კონვენცია:

a) საქართველოს შემთხვევაში:

(I) საწარმოთა მოგების (შემოსავლის) გადასახადი;

(II) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო გადასახადი;

(III) საწარმოთა ქონების გადასახადი და

(IV) ფიზიკურ პირთა გადასახადი.

(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან როგორც „საქართველოს გადასახადები“)

b) საბერძნეთის რესპუბლიკის შემთხვევაში:

(I) ფიზიკურ პირთა საშემოსავლო და ქონების გადასახადი;

(II) იურიდიულ პირთა საშემოსავლო და ქონების გადასახადი.

(რომლებიც აქ და შემდგომ იწოდებიან როგორც „საბერძნეთის გადასახადები“)

4. კონვენცია გამოიყენება, აგრეთვე ყველა იდენტიური ან არსებითად ანალოგიური გადასახადების მიმართ, რომლებიც ამ კონვენციაზე ხელის მოწერის თარიღის შემდეგ იქნება გადახდევინებული არსებულ გადასახადებზე დამატების ან მათ ნაცვლად. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ყოველი წლის ბოლოს აცნობებენ ერთმანეთს მათ შესაბამის საგადასახადო კანონმდებლობაში შეგანილი პრინციპული ცვლილებების შესახებ.

თავი II განსაზღვრებანი

მუხლი 3

ზოგადი განსაზღვრებანი

1. მოცემულ კონვენციაში, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამომდინარეობს:

a) ტერმინი „ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო“ და „მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფო“ ნიშნავს საბერძნეთის რესპუბლიკასა და საქართველოს გამომდინარე კონტექსტიდან;

b) ტერმინი „საბერძნეთის რესპუბლიკა“ მოიცავს საბერძნეთის რესპუბლიკის ტერიტორიასა და მღვის ნაწილს, ხმელთაშუა ზღვის ფსკერსა და მის წიაღისეულს, რომელზეც საბერძნეთის რესპუბლიკას, საერთაშორისო სამარლის შესაბამისად, გააჩნია სუვერენული უფლებები ასეთი ზონის ბუნებრივი რესურსების გამოკვლევის, მოპოვების ან გამოყენების მიზნით;

c) ტერმინი „საქართველო“ ნიშნავს საერთაშორისო თანამეგობრობის მიერ აღიარებულ ტერიტორიას, რომელიც მოქცეულია საქართველოს საზღვრებს შიგნით, აგრეთვე შიდა წყლებს, ტერიტორიულ ზღვას, მათ ზემოთ მდებარე საჰაერო სივრცეს, ტერიტორიულ ზღვასთან მდებარე განსაკუთრებულ ეკონომიკურ ზონას და კონტინენტურ შელფს, რომლის მიმართაც საქართველო ახორციელებს თავის სუვერენულ უფლებებს საერთაშორისო სამარლის შესაბამისად;

d) ტერმინი „პირი“ მოიცავს ფიზიკურ პირს, კომპანიას და პირთა ნებისმიერ გაერთიანებას;

e) ტერმინი „კომპანია“ ნიშნავს იურიდიულ პირს ან ნებისმიერ წარმონაქმს, რომელიც საგადასახადო მიზნებისათვის ითვლება იურიდიულ პარად;

f) ტერმინი „ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო“ და „მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო“ შესაბამისად ნიშნავს საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ და საწარმოს, რომლის მართვა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ;

g) ტერმინი „ნაციონალური პირი“ ნიშნავს ნებისმიერ ფიზიკურ პირს, რომელსაც აქვს

ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქალაქეობა;

h) გერმინი „საერთაშორისო გაზიდვა“ ნიშნავს ნებისმიერ გადაზიდვას საზღვაო საჰაერო ხომალდებით, საგზაო და სარკინიგზო გრანსპორტით, რომელთა ექსპლუატაცია ხდება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც ამგვარი გრანსპორტის ექსპლუატაცია ხდება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განლაგებულ პუნქტებს შორის;

i) გერმინი „უაქტიური მართვის ადგილი“ ნიშნავს ადგილს, სადაც ხორციელდება საწარმოს უაქტიური და ყოველდღიური მართვა და როგორც ამგვარი მართვის შედეგი, საწარმო იღებს შემოსავალს, რომელიც განკუთვნილია იმ მართვის ადგილისათვის;

j) გერმინი „კომპეტენცური ორგანო“ ნიშნავს:

(I) საბერძნეთის რესპუბლიკის შემთხვევაში ფინანსთა მინისტრს ან მის სრულუფლებიან წარმომადგენელს;

(II) საქართველოს შემთხვევაში ფინანსთა მინისტრს ან მის სრულუფლებიან წარმომადგენელს;

2) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ კონვენციის გამოყენებისას ნებისმიერ გერმინს, რომელიც არ არის მასში განსაზღვრული, თუ კონტექსტიდან სხვა რამ არ გამოდინარეობს, ექნება ის მნიშვნელობა, რაც მას აქვს გამოყენებისას ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, იმ გადასახადების მიმართ, რომლებზედაც ვრცელდება კონვენცია. გერმინის ნებისმიერი მნიშვნელობა ამ სახელმწიფოს არსებული საგადასახადო კანონების შესაბამისად ისარგებლებს უპირატესობით იმ მნიშვნელობაზე, რომელიც მას ენიჭება ამ სახელმწიფოს სხვა კანონებით.

მუხლი 4

რეზიდენტი

1. ამ კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გერმინი „ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი“ ნიშნავს ნებისმიერ პირს, რომელიც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად ექვემდებარება დაბეგვრას საცხოვრებელი ადგილის, ეკონომიკური საქმიანობის ადგილის, ადგილსამყოფელის, მართვის ადგილის ან სხვა ნებისმიერი ანალოგიური კრიტერიუმის საფუძველზე. ეს გერმინი მიუხედავად ზემოთქმულისა არ მოიცავს პირს, რომელიც ექვემდებარება დაბეგვრას ამ ქვეყანაში, მხოლოდ ამ სახელმწიფოში არსებული წყაროებიდან მიღებულ შემოსავლებთან.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად, ფიზიკური პირი გვევლინება ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტად, მისი სტატუსი განისაზღვრება შემდეგნაირად:

a) ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი აქვს ორივე სახელმწიფოში ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია უფრო მჭიდრო და ეკონომიკური კავშირები (სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი);

b) თუ შეუძლებელია იმ სახელმწიფოლს დადგენა, სადაც მას გააჩნია სასიცოცხლო ინტერესების ცენტრი ან, თუ მას მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი არ გააჩნია არც ერთ ამ სახელმწიფოში, ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, სადაც მას გააჩნია მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი;

c) თუ ის ჩვეულებრივ ცხოვრობს ორივე სახელმწიფოში ან ჩვეულებრივ არ ცხოვრობს არც ერთ მათგანში, ის ჩაითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად, რომლის ნაციონალურ პირსაც იგი წარმოადგენს;

d) თუ ის არის ორივე ქვეყნის ნაციონალური პირი ან არც ერთის, მაშინ ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები ამ საკითხს გადაწყვეტენ ურთიერთშეთანხმების საფუძველზე.

3. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებათა შესაბამისად პირი, რომელიც არ არის ფიზიკური პირი, წარმოადგენს ორივე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტს, მაშინ იგი ითვლება იმ სახელმწიფოს რეზიდენტად რომელშიც განთავსებულია მისი ფაქტიური მართვის ადგილი.

მუხლი 5

მუდმივი დაწესებულება

1. კონვენციის მიზნებიდან გამომდინარე, გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“ ნიშნავს ბიზნესის ან ეკონომიური საქმიანობის მუდმივ ადგილს, რომლის მეშვეობითაც მთლიანად ან ნაწილობრივ ხორციელდება საწარმოს ბიზნესი ან ეკონომიური საქმიანობა.

2. გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“, კერძოდ მოიცავს:

a) მართვის ადგილს;

b) ფილიალს;

c) ოფისს;

d) ფაბრიკას;

e) სახელოსნოს;

f) მაღაროს, გაზის ან ნავთობის ჭაბურღილს, კარიერს ან ბუნებრივი

რესურსების მოპოვების ნებისმიერ სხვა ადგილს;

g) შენობას ან ნაგებობას, რომელიც გამოყენებულია ბუნებრივი რესურსების გამოკვევისათვის.

3. სამშენებლო მოედანი, სამონტაჟო ან საამწყოობო ობიექტი ითვლება მუდმივ დედასაწესებულებად, თუ ისინი არსებობს 9 თვეზე მეტ ხანს.

4. ამ მუხლის წინამდებარე დებულების მიუხედავად, გერმინი „მუდმივი დაწესებულება“ არ მოიცავს საქმიანობის შემდეგ სახეებს:

a) ნაგებობის (მოწყობილობების) გამოყენებას საწარმოს კუთვნილი საქონლის ან ნაკეთობების შენახვის დემონსტრირების მიზნით;

b) საქონლის ან ნაკეთობის იმ მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს მხოლოდ შენახვის ან დემონსტრირების მიზნით;

c) საქონლის ან ნაკეთობების იმ მარაგების შენახვას, რომლებიც საწარმოს აქვს სხვა საწარმოსათვის მათი გადამუშავების მიზნით;

d) ბიზნესის ან ეკონომიური საქმიანობის მუდმივი ადგილის დაფუძნებას a) – e) ქვეპუნქტებში ჩამოთვლილ საქმიანობათა სახეობების ნებისმიერი კომბინაციის განსახორციელებლად, იმ პირობით, თუ საქმიანობის მუდმივი ადგილის საერთო საქმიანობას, რომელიც წარმოიშვება ასეთი კომბინაციის შედეგად, აქვს მოსამზადებელი ან დამხმარე ხასიათი.

5. ამ მუხლის პირველი და მეორე პუნქტების დებულებათა მიუხედავად, თუ პირი დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის გარდა, რომელმაც საუბარია მე-6 პუნქტში,

მოქმედებს საწარმოს სახელით, გააჩნია და ჩვეულებრივ იყენებს ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უფლებამოსილებას დადოს კონტრაქტი საწარმოს სახელით, მაშინ ეს საწარმო განიხილება, როგორც ამ სახელმწიფოში მუდმივი დაწესებულების მქონე, ნებისმიერი საქმიანობის მიმართ, რომელსაც ეს პირი ახორციელებს საწარმოსათვის, იმ შემთხვევის გამოკლებით, როცა ამ პირის საქმიანობა შემოიფარგლება მე-4 პუნქტში მითითებული, ხორციელდება ბიზნესის ან ეკონომიკური საქმიანობის მუდმივი ადგილის მეშვეობით და ამ პუნქტის დებულებათა თანახმად, არ გადააქცევს ბიზნესის ან ეკონომიკური საქმიანობის ამ მუდმივ ადგილს მუდმივ დეწესებულებად.

6. არ ჩაითვლება რომ, საწარმოს გააჩნია მუდმივი დაწესებულება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ამ სახელმწიფოში ის ახორციელებს ეკონომიკურ საქმიანობას ბროკერის, კომისიონერის ან ნებისმიერი სხვა დამოუკიდებელი სტატუსის მქონე აგენტის მეშვეობით, იმ პირობით, თუ ეს პირები მოქმედებენ თავიანთი ჩვეული პროფესიული საქმიანობის ფარგლებში.

7. ის ფაქტი რომ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპანია აკონტროლებს ან კონტროლდება კომპანიის მიერ, რომელიც მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ან რომელიც ბიზნესს ან ეკონომიკურ საქმიანობას ახორციელებს ამ მეორე სახელმწიფოში (მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან სხვა სახით), თვისთავად ერთ – ერთ ამ კომპანიას არ გადააქცევს მეორის მუდმივ დაწესებულებად.

თავი III

შემოსავლის დაბეგვარა

მუხლი 6

შემოსავლები უძრავი ქონებიდან

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მიღებული შემოსავლები (სოფლისა და საგყეო მეურნეობიდან შემოსავლების ჩათვლით) მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონებიდან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. გერმინის „უძრავი ქონება“ უნდა ჰქონდეს ის მნიშვნელობა, რომელიც მას გააჩნია იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომელშიც მდებარეობს განსახილველი ქონება. გერმინი ნებისმიერ შემთხვევაში უნდა მოიცავდეს ქონებას, რომელსაც გააჩნია დამხმარე ხასიათი უძრავი ქონების მიმართ, საქონელს ან მოწყობილობას, გამოყენებული სოფლისა და საგყეო მეურნეობაში, უფლებებს, რომელთა მიმართაც იყენებენ მიწის საკუთრებასთან დაკავშირებულ ზოგადი სამართლის დებულებებს, უძრავი ქონების უზუფრუქს და უფლებას ცვალებად და ფიქსირებულ გადასახადებზე, რომლებიც გადაიხდება როგორც კომპენსაცია მინერალური წიაღისეულის, წყაროების და სხვა ბუნებრივი წიაღისეულის დამუშავებისათვის ან დამუშავების უფლებისათვის. ხომალდები, გემები და საჰაერო ხომალდები არ განიხილება როგორც უძრავი ქონება.

3. 1-ლი პუნქტის დებულებები გამოიყენება აგოეთვე შემოსავლებზე, რომლებიც მიიღება უძრავ ქონების იჯარით გაცემიდან, პირდაპირ ან ნებისმიერი სხვა ფორმით გამოყენებიდან.

4. 1-ლი და მე-3 პუნქტის დებულებები გამოიყენება აგრეთვე, შემოსავლებზე საწარმოს უძრავი ქონებიდან და შემოსავლებზე იმ უძრავი ქონებიდან, რომელიც გამოიყენება

დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად.

მუხლი 7

მოგება ბიზნესიდან ან ეკონომიკური საქმიანობიდან

- ერთი ხელშემკვედელი სახელმწიფოს საწარმოს მოგება დაიბეგრება გადასახადით მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, თუ ეს საწარმო არ ახორციელებს ბიზნესს ან ეკონომიკურ საქმიანობას მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით. თუ საწარმო ამგვარად ახორციელებს საქმიანობას, მაშინ მისი მოგება შეიძლება დაიბეგროს მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, მაგრამ მხოლოდ იმ ნაწილში, რომელიც მიეკუთვნება ამ მუდმივ დაწესებულებას.
- მე-3 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, იმ შემთხვევაში, როცა ხელშემკვერელი სახელმწიფოს საწარმო ახორციელებს ბიზნესს ან ეკონომიკურ საქმიანობას მეორე ხელშემკვერელ სახელმწიფოში იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, მაშინ თითოეულ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში ამ მუდმივ დაწესებულებას მიეკუთვნება მოგება, რომელიც მას შეიძლება მიეღოს, რომ ყოფილიყო განკერძოებული საწარმო, იმავე ან ანალოგიური საქმიანობით დაკავებული, იმავე ან ანალოგიურ პირობებში და იმოქმედებდა სრულიად დამოუკიდებლად იმ საწარმოსაგან, რომლის მუდმივ დაწესებულებასაც ის წარმოადგენს.
- მუდმივი დაწესებულების მოგების განსაზღვრისას გამოიქვითება ის ხარჯები, რომლებიც გაწეულია ასეთი მუდმივი დაწესებულების მიზნებისათვის, მართველობითი ან საერთო ადმინისტრაციული ხარჯების ჩაფლთ, დამოუკიდებლად იმისა, ეს ხარჯები გაწეულია იმ სახელმწიფოში სადაც განლაგებულია მუდმივი დაწესებულება თუ მის ფარგლებს გარეთ.
- მუდმივ დაწესებულებას არ დაერიცხება არავითარი მოგება მხოლოდ იმ საფუძველზე, რომ მან შეიძინა საქონელი ან ნაკეთობანი საწარმოსათვის.
- წინამდებარე პუნქტების მიზნებიდან გამომდინარე, მუდმივი დაწესებულების კუთვნილი მოგება ყოველწლიურად განისაზღვრება ერთი და იმავე მეთოდით, თუ რაიმე დამაჯერებელი და საკმარისი მიზეზი არ იქნება მის შესაცვლელად.
- იმ შემთხვევაში, როდესაც მოგება შეიცავს შემოსავლების ისეთ სახეებს, რომლებიც განხილულია ამ კონვენციის სხვა მუხლებში, მაშინ იმ მუხლების დებულებებს ამ მუხლის დებულებები არ შეეხება.

მუხლი 8

სამღვაო და საჰაერო გრანსპორტირება

- საქართველოს მთავრობასა და საბერძნეთის რესპუბლიკის მთავრობას შორის სავაჭრო ნაოსნობის შესახებ 1997 წლის 10 აპრილს თბილისში ხელმოწერილი შეთანხმების მე-20 მუხლის დებულებაზე, რომლებიც შეეხება საერთაშორისო გადაზიდვებში გემების ექსპლუატაციიდან მიღებული შემოსავლის დაბეგვრას, არ გავრცელდება ამ კონვენციის დებულებები.
- საერთაშორისო გადაზიდვებში თვითმფრინავების ექსპლუატაციიდან მიღებული მოგება დაიბეგვრება მხოლოდ იმ ხელშემკვერელ სახელმწიფოში, რომელშიც განთავსებულია საწარმოს ფაქტიური მართვის ადგილი.
- მეორე პუნქტის დებულებები გამოიყენება იმ მოგებების მიმართ, რომელიც მიიღება

პულში, ერთობლივ საწარმოებში ან საერთაშორისო გადაზიდვების სააგენტოების მუშაობაში მონაწილეობიდან.

მუხლი 9

ურთიერთდამოკიდებული (ასოცირებული) საწარმოები

1. იმ შემთხვევაში, როდესაც:

a) ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმო პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში, ან

b) ერთი და იგივე პირები პირდაპირ ან არაპირდაპირ მონაწილეობენ ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მართვაში, კონტროლში ან კაპიტალში,

და ორივე შემთხვევაში ამ ორ საწარმოს შორის კომერციულ და ფინანსურ ურთიერთდამოკიდებულებაში იქმნება ან მყარდება პირობები, განსხვავებული იმათგან, რომლებსაც ადგილი ექნებოდათ ორ დამოუკიდებელ საწარმოს შორის ურთიერთობაში, მაშინ ნებისმიერი მოგება, რომელიც შეიძლებოდა რომელიმე მათგანს დარიცხვოდა, მაგრამ ამ პირობების გამო არ დაერიცხა, შეიძლება ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ ჩართული იქნეს ამ საწარმოს მოგებაში და შესაბამისად დაიბეგროს გადასახადით.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც პირველი პუნქტის დებულებების შესაბამისად ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფო ამ სახელმწიფოს საწარმოს მოგებაში რთავს და შესაბამისად ბეგრავს გადასახადით იმ მოგებას, რომელთან მიმართებაში მეორე ხელშემკვრელი ქვეყნის საწარმო დაექვემდებარა დაბეგვრას ამ მეორე სახელმწიფოში, და ასეთი სახით ჩართული მოგება წარმოადგენს მოგებას, რომელიც შეიძლებოდა დარიცხულიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს საწარმოზე, თუკი ამ ორ საწარმოს შორის იქმნებოდა იგივე ურთიერთობა, როგორც დამოუკიდებელ საწარმოებს შორის, მაშინ ეს მეორე სახელმწიფო მოახდენს მის მიერ ამ მოგებაზე დარიცხული გადასახადის შესაბამის კორექტირებას. ასეთი კორექტირების განსაზღვრის შემთხვევაში სათანადო წესით იქნება გათვალისწინებული ამ კონვენციის სხვა დებულებების, ხოლო აუცილებლობის შემთხვევაში ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები აწარმოებენ კონსულტირებას ერთმანეთთან.

მუხლი 10

დივიდენდები

1. დივიდენდები, რომლებსაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანია გადაუხდის მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ასეთი დივიდენდები შეიძლება აგრეთვე დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს დივიდენდების გადახდელი კომპანია, ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს დივიდენდების ბენეფიციარულ მფლობელს, მაშინ ასეთი სახით გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს დივიდენდების საერთო თანხის 8%-ს. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები აღნიშნული

შეზღუდვის გამოყენების პირობებს გადაწყვიტავენ ურთიერთშეთანხმების გზით. ეს პუნქტი არ შეეხება კომპანიის დაბეგვრას იმ მოგებასთან მიმართებით, რომლიდანაც გაიცემა დივიდენდები.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას ტერმინი „დივიდენდები“ ნიშნავს შემოსავალს აქციებიდან, „jouissance“ აქციებიდან ან „jouissance“ უფლებებიდან, სამთომომპოვებელი აქციებიდან, დამფუძნებელთა აქციებიდან ან სხვა უფლებებიდან, რომლებიც არ წარმოადგენენ სავალე მოთხოვნებს, მონაწილეობას მოგებაში, აგრეთვე შემოსავალს სხვა კორპორაციული უფლებებიდან, რომლებიც ექვემდებარებიან ისეთივე საგადასახადო რეგულირებას, როგორსაც აქციებზე შემოსავალი, იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობით, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს მოგების გამანაწილებელი საწარმო.

4. პირველი და მეორე პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ ამ დივიდენდების ბენეფიციარული მფლობელი, არის რა ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, ახორციელებს ბიზნესს ან ეკონომიკურ საქმიანობას ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც არის დივიდენდების გადახდელი კომპანია იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, ან ახორციელებს მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და რომელთანაც დაკავშირებით გადახდილი დივიდენდები პირდაპირ უკავშირდება ასეთ მუდმივ დაწესებულებას ან ფიქსირებულ ბაზას. ასეთ შემთხვევაში ასევე არ გამოიყენება მე-7 ან მე-14 მუხლების დებულებები.

5. როცა კომპანია, რომელიც არის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი და იღებს შემოსავლებს ან მოგებას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოდან, ამ მეორე სახელმწიფოს არ შეუძლია დააკისროს გადასახადი კომპანიის გადახდილ დივიდენდებზე, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ასეთი დივიდენდები გადაიხდება იმ მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის ან რომელთან დაკავშირებით გადახდილი დივიდენდები პირდაპირ დაკავშირებულია ამ მეორე სახელმწიფოში არსებულ მუდმივ დაწესებულებასთან ან მუდმივ ბაზასთან, იმ შემთხვევაშიც კი თუ გადახდილი დივიდენდები ან გაუნაწილებელი მოგებები მთლიანად ან ნაწილობრივ შედგება ამ მეორე სახელმწიფოში წარმოშობილი მოგებებიდან.

მუხლი 11 პროცენტი

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი პროცენტი შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ასეთი პროცენტი გადასახადით შეიძლება დაიბეგროს, აგრეთვე, იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ისინი წარმოიქმნება ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესაბამისად, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს პროცენტების ბენეფიციარულ მფლობელს, მაშინ გადახდევინებული გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს პროცენტების მთლიანი თანხის 8%-ს. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები აღნიშნული შეზღუდვის გამოყენების პირობებს გადაწყვიტავენ ურთიერთშეთანხმების გზით.

3. ტერმინი „პროცენტი“ მოცემულ მუხლში გამოყენებისას ნიშნავს შემოსავალს ნებისმიერი სახის სავალე მოთხოვნიდან, იპოთეკური უზრუნველყოფისა და მოვალის

მოგებაში მონაწილეობის უფლების არსებობის მიუხედავად და კერძოდ, შემოსავალს სახელმწიფო ფასიანი ქაღალდების და ობლიგაციების ან სავალე ვალდებულებებზე პრემიებისა და მოგებათა ჩათვლით.

4. 1-ლი და მე-2 პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება თუ პროცენტის ბენეფიციალური მფლობელი, რომელიც არის ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ახორციელებს ბიზნესს ან ეკონომიკურ საქმიანობას იმ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც პროცენტი წარმოიშვება იქ განლაგებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით ან მეორე სახელმწიფოში ეწევა დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული მუდმივი ბაზის მეშვეობით და სავალე მოთხოვნა, რომლის საფუძველზეც გადაიხდება პროცენტი ნამდვილად არის დაკავშირებული ასეთ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ასეთ შემთხვევაში, ვითარებიდან გამომდინარე, გამოიყენება მე-7 ან მე-14 მუხლების დებულებები.

5. ითვლება, რომ პროცენტი წარმოიქმნება ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ გადახდელი არის ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი. თუ პროცენტის გადახდელ პირს, მიუხედავად იმისა, არის თუ არა ის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, გააჩნია ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა, რომელთან დაკავშირებითაც წარმოიქმნა დავალიანება, რომელზეც გადაიხდება პროცენტი, და ეს პროცენტი გადაიხდება ასეთი მუდმივი დაწესებულების ან ფიქსირებული ბაზის მიერ, მაშინ ითვლება, რომ ასეთი პროცენტი წარმოიქმნება იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მდებარეობს მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა.

6. თუ პროცენტების გადახდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ან მათსა და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებულ ურთიერთობათა არსებობის გამო, სავალე მოთხოვნებზე გადახდილი პროცენტის თანხა, რომლის საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნებოდა გადახდელსა და ბენეფიციალურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არსებობისას, ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში, გადასახადის ნამაგი ნაწილი კვლავ ექვემდებარება დაბეგვრას თითოეული ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონების შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

მუხლი 12 როიალთი

1. ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში წარმოქმნილი და მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის გადახდილი როიალთი შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამასთან, ამგვარი როიალთი ასევე შეიძლება დაიბეგროს იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ის წარმოიქმნება, ამ სახელმწიფოს საგადასახადო კანონმდებლობის მიხედვით, მაგრამ თუ მიმღები წარმოადგენს როიალთის ბენეფიციალურ მფლობელს, გადასახადი არ უნდა აღემატებოდეს როიალთის საერთო თანხის 5%-ს. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეგენგური ორგანოები აღნიშნული შეზღუდვის გამოყენების პირობებს გადაწყვიტავენ ურთიერთშეთანხმების გზით.

3. ამ მუხლში გამოყენებისას ტერმინი „როიალთი“ ნიშნავს ნებისმიერი სახის გადასახდელებს, რომლებიც მიიღება ანაზღაურების სახით ლიგერატურის, ხელოვნების

ან მეცნიერების ნებისმიერი ნაწარმოების გამოყენების ან გამოყენებაზე საავტორო უფლების მინიჭებისათვის, კინომატოგრაფული ფილმების და რადიო და სატელევიზიო მაუწყებლობისათვის განკუთვნილი ფილმების, კასეტების, ნებისმიერი პაგენის, სავაჭრო ნიშნის, დიზაინის ან მოდელის, გეგმის, საილუმლო ფორმულის ან პროცესის ჩათვლით, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო მოწყობილობის გამოყენებისათვის, ან სამრეწველო, კომერციული, ან სამეცნიერო გამოცდილების შესახებ ინფორმაციისათვის.

4. 1-ლი და მე-2 პუნქტის დებულებები არ გამოიყენება, თუ როიალთის ბენიფიციალური მფლობელი, როგორც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, ახორციელებს ბიზნესს ან ეკონომიკურ საქმიანობას მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, სადაც წარმოიქმნება როიალთი, იქ არსებული მუდმივი დაწესებულების მეშვეობით, ან ეწევა ამ მეორე სახელმწიფოში დამოუკიდებელ პირად მომსახურებას იქ არსებული ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, და უფლება ან ქონება, რის მიმართაც გადაიხდება როიალთი, ნამდვილად არის დაკავშირებული ამ მუდმივ დაწესებულებასთან ან ფიქსირებულ ბაზასთან. ამ შემთხვევაში, გარემოებათა შესაბამისად, გამოიყენება მე-7 ან მე-14 მუხლების დებულებები.

5. როიალთი შეიძლება ჩაითვალოს წარმოქმნილად ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, როდესაც გადამხდელი არის ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი. იქ სადაც პირი, რომელიც იხდის როიალთის, არის თუ არა ის ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, აქვს მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა რომელთანაც დაკავშირებით როიალთის გადახდის ვალდებულება წარმოქმნილი იყო და ასეთი როიალთები წარმოიქმნება ასეთი მუდმივი წარმომადგენლობის ან ფიქსირებული ბაზის მეშვეობით, მაშინ ასეთი როიალთები წარმოიქმნება იმ სახელმწიფოში სადაც მდებარეობს მუდმივი დაწესებულება ან ფიქსირებული ბაზა.

6. თუ გადამხდელსა და ბენიფიციალურ მფლობელს შორის ან მათ და რომელიმე მესამე პირს შორის განსაკუთრებული ურთიერთობების გამო როიალთის თანხა, რომელიც დაკავშირებულია სარგებლობასთან, უფლებასთან ან ინფორმაციასთან, რომელთა საფუძველზეც იგი გადაიხდება, აჭარბებს თანხას, რაც შეთანხმებული იქნება გადამხდელსა და ბენიფიციალურ მფლობელს შორის ასეთი ურთიერთობების არ არსებობისას, მაშინ ამ მუხლის დებულებები გამოიყენება მხოლოდ უკანასკნელად ხსენებული თანხის მიმართ. ასეთ შემთხვევაში, გადასახადის ნამეგი ნაწილი კვლავაც ექვემდებარება დაბეგვრას ხელშემკვრელი სახელმწიფოების კანონების შესაბამისად, ამ კონვენციის სხვა დებულებების გათვალისწინებით.

13 მუხლი

ქონების გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლები

1. შემოსავლები, რომლებსაც იღებს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარე უძრავი ქონების გასხვისებიდან, როგორც ეს განსაზღვრულია მე-6 მუხლში, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადებით ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. შემოსავლები იმ მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც ქმნის ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში შექმნილი მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, ან შემოსავლები ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის ფიქსირებული ბაზის განკარგულებაში

მყოფი მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, რომელიც მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მდებარეობს დამოუკიდებელი პირადი მომსახურების გასაწევად, ასეთი მუდმივი დაწესებულების (ცალკე ან მთელ საწარმოსთან ერთობლივად) გასხვისებიდან მიღებული შემოსავლების ჩათვლით, ან ასეთი ფიქსირებული ბაზის გასხვისებიდან მიღებული შემოსავალი, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. შემოსავლები, საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საზღვაო და საჰაერო ხომალდების ან სხენებული საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატირებასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონების გასხვისებიდან, დაიბეგრება მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მე-8 მუხლის დებულებების თანახმად იბეგრება ამგვარი საზღვაო და საჰაერო ხომალდების მოგება.

4. შემოსავლები ნებისმიერი სხვა ქონების გასხვისებიდან, გარდა იმისა, რომელიც აღნიშნულია 1-ლ, მე-2 და მე-3 პუნქტებში, დაიბეგრება მხოლოდ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომლის რეზიდენტსაც წარმოადგენს ქონების გამსხვისებელი პირი.

მუხლი 14

დამოუკიდებელი პირადი მომსახურება

1. შემოსავალი, რომელსაც იღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი ფიზიკური პირი პროფესიული მომსახურების ან სხვა დამოუკიდებელი ხასიათის საქმიანობის შედეგად მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. გერმინი „პროფესიული მომსახურება“ კერძოდ მოიცავს დამოუკიდებელ სამეცნიერო, ლიგერატურულ, სამსახიობო, საგანმანათლებლო და სასწავლო საქმიანობას, აგრეთვე ექიმების, ადვოკატების, ინჟინრების, არქიტექტორების, სტომატოლოგებისა და ბუღალტრების დამოუკიდებელ საქმიანობას.

მუხლი 15

დამოუკიდებელი პირადი მომსახურება

1. მე-16, მე-18 და მე-19 მუხლების დებულებათა გათვალისწინებით, ერთი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ დაქირავებული შრომით მიღებული გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში, გარდა იმ შემთხვევისა, თუ ამგვარი დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში. ამასთან, თუ დაქირავებული მუშაობა ხორციელდება მეორე სახელმწიფოში ასეთი ანაზღაურებანი შეიძლება დაიბეგროს მეორე სახელმწიფოში.

2. პირველი პუნქტის დებულებათა მიუხედავად, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტის მიერ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში განხორციელებული დაქირავებული მუშაობიდან მიღებული გასამრჯელო, იბეგრება გადასახადით მხოლოდ პირველად სხენებულ სახელმწიფოში, თუ:

a) მიმღები იმყოფება მეორე სახელმწიფოში 183 დღეზე ნაკლებ ხანს, თორმეტვიანი პერიოდის განმავლობაში, რომელიც იწყება ან მთავრდება მოცემულ საგადასახადო წელს; და

b) გასამრჯელო გაიცემა დაქირავებლის მიერ ან დაქირავებლის სახელით, რომელიც არ წარმოადგენს მეორე სახელმწიფოს რეზიდენტს; და

ც) გასამრჯელო არ წარმოიქმნება მუდმივი დეწესებულების ან ფიქსირებული ბაზის მიერ, რომელიც დამქირავებელს გააჩნია მეორე სახელმწიფოში.

3. ამ მუხლის წინა დებულების მიუხედავად, გასამრჯელო, რომელიც დაკავშირებულია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში ექსპლუატირებული საზღვაო ან საჰაერო საგრანსპორტო საშუალებებზე განხორციელებულ დაქირავებულ მუშაობასთან, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით მხოლოდ იმ სახელმწიფოში, რომელშიც მე-8 მუხლის დებულებების შესაბამისად საზღვაო ან საჰაერო საგრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატირებისაგან მიღებული მოგება იბეგრება.

მუხლი 16

ღირეჭკორთა ჰონორარები

ღირეჭკორთა ჰონორარები და სხვა მსგავსი გადასახადები, რომლებსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი კომპანიის მენეჯერი ან ღირეჭკორთა საბჭოს წევრი, შეიძლება დაიბეგროს გადასახადით ამ მეორე სახელმწიფოში.

მუხლი 17

ხელოვნების მუშაკები და სპორტსმენები

1. მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებათა მიუხედავად, შემოსავალი რომელსაც მიიღებს ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი, როგორც ხელოვნების მუშაკი, როგორც არის თეატრის, კინოს, რადიოს ან ტელევიზიის მსახიობი, მუსიკოსი ან როგორც სპორტსმენი, მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში მის მიერ განხორციელებული საქმიანობიდან შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში.

2. იმ შემთხვევაში, როდესაც შემოსავალი პირადი საქმიანობიდან, რომელსაც განახორციელებს ხელოვნების მუშაკი ან სპორტსმენი, დაერიცხება არა თვით ხელოვნების მუშაკს ან სპორტსმენს თავად, არამედ სხვა პირს, მაშინ ეს შემოსავალი მიუხედავად ამ ხელშეკრულების მე-7, მე-14 და მე-15 მუხლების დებულებისა, დაიბეგრება იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, რომელშიც ხორციელდება ხელოვნების მუშაკის და სპორტსმენის საქმიანობა.

მუხლი 18

პენსიები

მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის დებულებათა გათვალისწინებით, პენსიები და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, რომლებიც ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტს გადაეხდება წარსულში განხორციელებულ დაქირავებულ შრომასთან დაკავშირებით, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

მუხლი 19

სახელმწიფო სამსახური

1. a) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ფიზიკური პირისათვის გადახდილი პენსიისაგან განსხვავებული გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა მსგავსი ანაზღაურებანი, ამ სახელმწიფოსათვის, ქვედანაყოფისათვის ან ხელისუფლებისათვის გაწეული სამსახურისათვის, იბეგრება მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) ამასთან, ამგვარი გასამრჯელო, ხელფასი და სხვა ანაზღაურებანი იბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ სამსახური ხორციელდება ამ სახელმწიფოში და ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს, რომელიც:

(i) არის ამ სახელმწიფოს ნაციონალური პირი, ან

(ii) არ გახდა ამ სახელმწიფოს რეზიდენტი მხოლოდ აღნიშნული სამსახურის სამსახურის გაწევის მიზნით.

2. a) ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ, ან შექმნილი ფონდებიდან ნებისმიერი ფიზიკური პირისათვის ამ სახელმწიფოსათვის, ქვედანაყოფისათვის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოსათვის გაწეული სამსახურისათვის გადახდილი პენსია, შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

b) მაგრამ, ამგვარი პენსია დაიბეგრება მხოლოდ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, თუ ფიზიკური პირი წარმოადგენს ამ სახელმწიფოს რეზიდენტს და ნაციონალურ პირს.

3. მე-15, მე-16 და მე-18 მუხლების დებულებები გამოიყენება ანაზღაურებისა და პენსიათა მიმართ, ხელშემკვრელი სახელმწიფოს, პოლიტიკური ქვედანაყოფის ან ხელისუფლების ადგილობრივი ორგანოს მიერ ბიზნესის ან ეკონომიკური საქმიანობის განხორციელებასთან დაკავშირებით.

მუხლი 20

პროფესორები, მასწავლებლები და მეცნიერ-მუშაკები

1. ანაზღაურებანი, რომელსაც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტი იღებს მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს უნივერსიტეტში, კვლევით ინსტიტუტში ან სხვა სასწავლო ან სამეცნიერო დაწესებულებაში სწავლებისათვის, მაღალ დონეზე კვლევის ან პედაგოგიური საქმიანობისათვის მისი ამ სახელმწიფოში დროებითი ყოფნის იმ პერიოდის განმავლობაში, რომელიც არ აღემატება ორ წელიწადს, არ დაიბეგრება ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. ამ მუხლის დებულებები არ გამოიყენება შემოსავალზე, მიღებული კვლევითი სამუშაოებიდან, თუ ასეთი სამუშაოები ტარდება არა სამოგადოებრივი ინტერესებიდან გამომდინარე, არამედ კერძო პირის ან პირების პირადი გამორჩენისათვის.

მუხლი 21

სტუდენტები

სტუდენტის ან სტაჟიორის მიერ მიღებული ანაზღაურებანი, რომელიც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში უშუალოდ ჩამოსვალამდე იყო ან არის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს რეზიდენტი და აღნიშნულ პირველ სახელმწიფოში იმყოფება მხოლოდ და მხოლოდ სასწავლებლად ან სტაჟირების მიზნით, ხოლო ეს

ანამლაურებანი განკუთვნილია საცხოვრებლად, სასწავლებლად და სტაჟირებისთვის, არ დაიბეგრება ამ სახელმწიფოში, იმ პირობით, რომ ამ ანამლაურების წყაროები მდებარეობს ამ სახელმწიფოს ფარგლებს გარეთ.

მუხლი 22

სხვა შემოსავლები

ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენცის შემოსავლების სახეები, რომლებიც არ არიან მოხსენებული ამ კონვენციის წინა მუხლებში და წარმოიქმნება მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, შეიძლება დაიბეგროს იმ მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში.

თავი IV

მუხლი 23

კაპიტალი

1. მე-6 მუხლში ხსენებული უძრავი ქონებით წარმოდგენილი კაპიტალი, რომელიც წარმოადგენს ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენცის საკუთრებას და განლაგებულია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

2. კაპიტალი, წარმოდგენილი მოძრავი ქონებით, რომელიც წარმოადგენს იმ მუდმივი დაწესებულების კომერციული ქონების ნაწილს, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, ან წარმოდგენილი იმ ფიქსირებულ ბაზასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენცს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დამოუკიდებელი მომსახურების გაწევის მიზნით, შეიძლება დაიბეგროს ამ მეორე სახელმწიფოში.

3. კაპიტალი, რომელიც წარმოდგენილია ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენცის მიერ საერთაშორისო გადაზიდვებში საზღვაო და საჰაერო ხომალდებით და ამგვარი სატრანსპორტო საშუალებების ექსპლუატაციასთან დაკავშირებული მოძრავი ქონებით, დაიბეგრება მხოლოდ იმ მეორე სახელმწიფოში, რომელშიც მე-8 მუხლის დებულებების შესაბამისად საზღვაო და საჰაერო ხომალდების ექსპლუატაციებისას მიღებული მოგება იბეგრება.

4. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენცის კაპიტალის ყველა სხვა ელემენტი შეიძლება დაიბეგროს მხოლოდ ამ სახელმწიფოში.

თავი V

ორმაგი დაბეგრის გამორიცხვის მეთოდები

მუხლი 24

ორმაგი დაბეგრის გამორიცხვა

1. საბერძნეთის რესპუბლიკაში:

a) თუ, საბერძნეთის რესპუბლიკის რეზიდენტი იღებს შემოსავალს ან ფლობს კაპიტალს,

რომელიც ამ კონვენციის დებულებების თანახმად შეიძლება დაიბეგროს საქართველოში, საბერძნეთის რესპუბლიკა ამ პუნქტის (ii) ქვეპუნქტის დებულებების თანახმად დაუშვებს:

i) ამ რეზიდენტის შემოსავალზე გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც საქართველოში მიღებულ შემოსავალზე გადახდილი გადასახადების გოლია;

ii) ამ რეზიდენტის კაპიტალის გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც საქართველოში კაპიტალზე გადახდილი გადასახადის გოლია.

ამგვარი გამოქვითვა, ნებისმიერ შემთხვევაში, არ უნდა აღემატებოდეს შემოსავალსა და კაპიტალზე გადასახადის ნაწილს, რომელიც გამოთვლილია გამოქვითვის წარდგენამდე, ვითარებიდან გამომდინარე მიეკუთვნება შემოსავალსა და კაპიტალს, რომელიც შეიძლება დაიბეგროს საქართველოში.

b) იმ შემთხვევაში, როდესაც დივიდენდი გადახდილია საქართველოს რეზიდენტი კომპანიის მიერ საბერძნეთის რესპუბლიკის რეზიდენტისათვის, კრედიტი ითვალისწინებს (1-ლი პუნქტის დებულებების თანახმად ნებისმიერი არსებული გადასახადის დამატებით) გადასახადს, რომელსაც იხდის განმანაწილებელი კომპანია იმ მოგებასთან დაკავშირებით, რომლიდანაც გადახდილი იქნა ამგვარი დივიდენდი.

2. საქართველოში ორმაგი დაბეგვრა გამოირიცხება შემდეგნაირად:

თუ, საქართველოს რეზიდენტი იღებს შემოსავალს ან ფლობს კაპიტალს, რომლებიც ამ კონვენციის დებულებების თანახმად შეიძლება დაიბეგროს საბერძნეთის რესპუბლიკაში, საქართველო დაუშვებს;

i) ამ რეზიდენტის შემოსავალზე გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც საბერძნეთის რესპუბლიკაში მიღებულ შემოსავალზე გადახდილი გადასახადის გოლია;

ii) ამ რეზიდენტის კაპიტალის გადასახადიდან იმ თანხის გამოქვითვას, რომელიც საბერძნეთის რესპუბლიკაში კაპიტალზე გადახდილი გადასახადის გოლია.

ამგვარი გამოქვითვა, ნებისმიერ შემთხვევაში, ან უნდა აღემატებოდეს შემოსავალსა და კაპიტალზე გადასახადის ნაწილს, რომელიც გამოთვლილია გამოქვითვის წარდგენამდე, ვითარებიდან გამომდინარე მიეკუთვნება შემოსავალსა და კაპიტალს, რომელიც შეიძლება დაიბეგროს საბერძნეთის რესპუბლიკაში.

თავი VI

სპეციალური დებულებები

მუხლი 25

არადისკრიმინაცია

1. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ნაციონალური პირები არ დაექვემდებარებიან მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებას, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა და მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომელთაც ამ მეორე სახელმწიფოს ნაციონალური პირები ექვემდებარებიან ან შეიძლება იყვნენ დაქვემდებარებულნი იმავე გარემოებებში. ეს დებულებები 1-ლი მუხლის დებულებების მიუხედავად გამოიყენება აგრეთვე ფიზიკური პირების მიმართ, რომლებიც არ არიან ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტები.

2. მოქალაქეობის არმქონე პირები, რომლებიც წარმოადგენენ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს, არც ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოში არ უნდა

დაექვემდებარონ ნებისმიერ დაბეგვრას ან ნებისმიერ მასთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს, განსხვავებულ ან უფრო მძიმეს, ვიდრე დაბეგვრა და მასთან დაკავშირებული ვალდებულებები, რომლებსაც ექვემდებარებიან ან შეიძლება იყვნენ დაქვემდებარებული ამ სახელმწიფოთა ნაციონალური პირები იმავე გარემოებებში.

3. იმ მუდმივი დვწესებულების დაბეგვრა, რომელიც ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს გააჩნია მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოში, არ უნდა იყოს ნაკლებად ხელსაყრელი ამ მეორე სახელმწიფოში, ვიდრე ამ მეორე სახელმწიფოს საწარმოს დაბეგვრა, რომლებიც ამგვარ საქმიანობას ახორციელებენ. ეს დებულებები არ უნდა იქნეს გაგებული ისე, თითქოს ავალდებულებს, ერთ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს, მიანიჭოს მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტებს რაიმე პირადი შეღავათები, გამოქვითვები და დაკლებები დაბეგვრაში, მათი სამოქალაქო სტატუსის ან ოჯახურ გარემოებათა საფუძველზე, რომლებსაც იგი ანიჭებს საკუთარ რეზიდენტებს.

4. იმ შემთხვევების გამოკლებით, როდესაც გამოიყენება მე-9 მუხლის

1-ლი პუნქტის, მე-11 მუხლის მე-7 პუნქტის და მე-12 მუხლის მე-6 პუნქტის დებულებები, პროცენტი, როიალი, გქენიკური მომსახურების ანაზღაურება ან სხვა გადახდები, გადახდილი ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს მიერ მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის, ამ საწარმოს მოგების განსაზღვრის მიზნით, დაექვემდებარა გამოქვითვას იმათე პირობებით, როგორითაც ისინი შეიძლება გადახდილ ყოფილიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის.

ანალოგიურად, ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოს ნებისმიერი დავალთანება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს რეზიდენტისადმი, ამ საწარმოს დასაბეგრი მოგების განსაზღვრის მიზნით, დაექვემდებარება გამოქვითვას იმავე პირობებით, როგორითაც ის შეიძლება დაკისრებული ყოფილიყო პირველად ხსენებული სახელმწიფოს რეზიდენტისათვის.

5. ერთი ხელშემკვრელი სახელმწიფოს საწარმოები, რომლის კაპიტალი მთლიანად ან ნაწილობრივ ეკუთვნის მეორე ხელშემკვრელ სახელმწიფოს ერთ ან რამდენიმე რეზიდენტს ან მთლიანად ან ნაწილობრივ კონტროლდება მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს ერთი ან რამდენიმე რეზიდენტის მიერ, პირველად ხსენებულ სახელმწიფოში არ უნდა დაექვემდებაროს ნებისმიერ დაბეგვრას ან მასთან დაკავშირებულ ნებისმიერ ვალდებულებებს, განსხვავებულს ან უფრო მძიმეს, რომლებსაც შეიძლება დაექვემდებაროს პირველად ხსენებული სახელმწიფოს სხვა მსგავსი საწარმოები.

6. ამ მუხლის დებულებები, მე-2 მუხლის დებულებების მიუხედავად გამოიყენება ნებისმიერი სახისა და აღწერილობის გადასახადის მიმართ.

მუხლის 26

ურთიერთშესათანხმებული პროცედურა

1. თუ პირი თვლის, რომ ერთი ან ორივე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მოქმედება იწვევს ან გამოიწვევს მის დაბეგვრას ამ კონვენციის შეუსაბამოდ, მას შეუძლია, ამ სახელმწიფოთა ეროვნული კანონმდებლობით გათვალისწინებული დაცვის საშუალებათა მიუხედავად, წარადგინოს თავისი საქმე განსახილველად იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოებში, რომლის რეზიდენტსაც იგი წარმოადგენს ან, თუ მისი შემთხვევა ექვემდებარება 25-ე მუხლის 1-ლი პუნქტის მოქმედებას, იმ

სახელმწიფოში რომლის ნაციონალურ პირსაც იგი წარმოადგენს. განცხადება წარმოდგენილი უნდა იქნეს სამი წლის განმავლობაში პირველი შეგყობინებიდან იმ მოქმედებათა შესახებ, რომელიც იწვევს დაბეგვრას კონვენციის დებულებათა შეუსაბამოდ.

2. კომპეტენტური ორგანო შეეცდება, თუ იგი განცხადებას დასაბუთებულად ჩათვლის, და თუ მას თვითონ არ შეუძლია მივიდეს დამაკმაყოფილებელ გადაწყვეტილებამდე, მეორე ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტურ ორგანოსთან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტოს საკითხი კონვენციასთან შეუსაბამო დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით. ნებისმიერი მიღწეული შეთანხმება უნდა შესრულდეს რაიმე დროებითი შემზღვევის მიუხედავად, რომლებიც არსებობენ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს კანონმდებლობაში.

3. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტური ორგანოები შეეცდიან ურთიერთშეთანხმებით გადაწყვიტონ ნებისმიერი სიმძლე ან გაუგებრობა, რომლებიც წარმოიშვება კონვენციის განმარტების ან გამოყენებისას. მათ შეუძლიათ აგრეთვე აწარმოონ ერთმანეთთან კონსულტაციები ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილების მიზნით, კონვენციაში გაუთვალისწინებელი შემთხვევებისათვის.

4. ხელშემკვრელ სახელმწიფოთა კომპეტენტურ ორგანოებს შეუძლიათ შევიდნენ ერთმანეთთან პირდაპირ კონტაქტში, მათგან ან მათი წარმომადგენლებისაგან შემდგარი ერთობლივი კომისიის ჩათვლით, წინა პუნქტების გაგებაში თანხმობის მიღწევის მიზნით.

მუხლი 27

ინფორმაციის გაცვლა

1. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კომპეტენტური ორგანოები გაცვლიან იმ ინფორმაციას, რომელიც აუცილებელია ამ კონვენციის დებულებათა ან ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობის შესრულებისათვის იმ გადასახადზე, რომლებზედაც კონვენცია ვრცელდება მანამდე, ვიდრე დაბეგვრა არ ეწინააღმდეგება კონვენციას. ინფორმაციის გაცვლა არ იმდებება 1-ლი მუხლით. ხელშემკვრელი სახელმწიფოს მიერ მიღებული ნებისმიერი ინფორმაცია ითვლება საიდუმლოდ ისევე, როგორც ამ სახელმწიფოს კანონმდებლობის ჩარჩოებში მიღებული ინფორმაცია და ეცნოდა მხოლოდ იმ პირებს ან ორგანოებს (სასამართლოებსა და ადმინისტრაციული ორგანოების ჩათვლით), რომლებიც დაკავებულნი არიან იმ გადასახადების შეფასებით ან აკრეფით, იძულებითი წესით ამოღებით ან სასამართლო დევნით, ან იმ აღნიშნულ გადასახადებთან დაკავშირებული აპელაციების განხილვით, რომლებზეც ვრცელდება კონვენცია. ეს პირები ან ორგანოები ამ ინფორმაციებს გამოიყენებენ მხოლოდ ამგვარი მიზნებისათვის. მათ შეუძლიათ ამ ინფორმაციის გახსნა სასამართლოს ღია სხდომის მსვლელობის ან სასამართლო გადაწყვეტილებების მიღებისას.

2. არც ერთ შემთხვევაში 1-პუნქტის დებულებები არ იქნება განმარტებული, როგორც სავალდებულო რომელიმე ხელშემკვრელი სახელმწიფოსათვის:

a) გააგარონ ადმინისტრაციული ღონისძიებები, რომლებიც ეწინააღმდეგება ამა თუ იმ ხელშემკვრელ სახელმწიფოს კანონმდებლობას ან ადმინისტრაციულ პრაქტიკას;

b) მიაწოდონ ინფორმაცია, რომელიც არ შეიძლება მიღებული იქნეს ამა თუ იმ ხელშემკვრელი სახელმწიფოს კანონმდებლობით ან ჩვეულებრივი ადმინისტრაციული პრაქტიკის მსვლელობისას;

ც) გასცენ ინფორმაცია, რომელმაც შეიძლება გახსნას რაიმე სავაჭრო, სამეწარმო, სამრეწველო, კომერციული ან პროფესიონალური საიდუმლოება, ან სავაჭრო პროცესი, ან ინფორმაცია, რომლის გახსნაც ეწინააღმდეგება საზოგადოებრივ პოლიტიკას (საზოგადოებრივ წესრიგს).

მუხლი 28

დიპლომატიური წარმომადგენლობებისა და საკონსულო დაწესებულების თანამშრომლები

არაფერი ამ კონვენციაში არ შეეხება დიპლომატიური წარმომადგენლობებისა და საკონსულო დაწესებულებების თანამშრომელთა საგადასახადო პრივილეგიებს, რომლებიც გათვალისწინებულია საერთაშორისო სამართლის საყოველთაო ნორმებით ან სპეციალური შეთანხმებების დებულებებით.

თავი VII დასკვნითი დებულებები

მუხლი 29

ძალაში შესვლა

კონვენცია ძალაში შევა შესაბამისი მთავრობების მიერ თავიანთ სახელმწიფოებში კონსტიტუციური ფორმალობების დასრულების შესახებ ბოლო წერილობითი შეტყობინების მიღებიდან ოცდამეათე დღეს და მისი დებულებები გავრცელდება კონვენციის ძალაში შესვლის მომდევნო კალენდალური წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ მიღებულ შემოსავლებზე ან საკუთრებაში მყოფ კაპიტალზე.

მუხლი 30

მოქმედების შეწყვეტა

ეს კონვენცია ძალაში დარჩება მანამდე, ვიდრე ერთი ხელშემკვერელი სახელმწიფო არ შეწყვეტს მის მოქმედებას. თითოეულ ხელშემკვერელ სახელმწიფოს შეუძლია კონვენციის შეწყვეტა, კონვენციის ძალაში შესვლის თარიღიდან ხუთწლიანი პერიოდის გასვლის შემდეგ ნებისმიერი კალენდალური წლის დამთავრებამდე არაუგვიანეს ექვსი თვისა დიპლომატიური არხების მეშვეობით შეწყვეტის შესახებ შეტყობინების გადაცემის გზით. ასეთ შემთხვევაში, კონვენცია წყვეტს მოქმედებას შეტყობინების მიღების მომდევნო კალენდალური წლის პირველ იანვარს ან პირველი იანვრის შემდეგ მიღებულ შემოსავლებზე ან მფლობელობაში მყოფ კაპიტალზე.

რის დასტურადაც, სათანადო უფლებამოსილებით აღჭურვილმა პირებმა ხელი მოაწერეს ამ კონვენციას.

შესრულებულია ორ პირად ქ. თბილისში, 1999 წლის 10 მაისს ქართულ, ბერძნულ და ინგლისურ ენებზე, ყველა ტექსტს გააჩნია თანაბარი ძალა. უთანხმოების შემთხვევაში, უპირატესობა მიენიჭება ტექსტს ინგლისურ ენაზე.

საქართველოს აღმასრულებელი
ხელისუფლების სახელით

საბერძნეთის რესპუბლიკის
მთავრობის სახელით